

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Teamleder Signe Skibstrup Blach
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Sendt pr. mail (fvm@fvm.dk og sisbl@fvm.dk)

Den 26. oktober 2021

Det Danske Minkerhvervs høringssvar til udkast til bekendtgørelse om endelig nedlukningserstatning (journalnr. 2021-6200)

Den 6. oktober 2021 – næsten et år efter den katastrofale beslutning om nedlukningen af den danske minkbranche – har Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri endelig sendt et udkast til bekendtgørelse om endelig nedlukningserstatning i høring.

Det Danske Minkerhverv, som repræsenterer ca. 50 følgevirkksomheder i minkbranchen, har med stor overraskelse læst bekendtgørelsen, som helt overordnet er i strid med den politiske aftale, idet bekendtgørelsen ikke sikrer følgevirkksomhederne fuldstændig erstatning, men tværtimod begrænser erstatningen og afskærer følgevirkksomheder fra erstatningsordningen, selvom de er ekstraordinært hårdt ramt af indgrebet.

I det følgende redegøres for Det Danske Minkerhvervs bemærkninger til den del af bekendtgørelsen, der primært har betydning for følgevirkksomhederne, dvs. § 2, nr. 2, §§ 11-13 og § 20, og Det Danske Minkerhvervs forslag til ændringer af bekendtgørelsen vedlægges som **Bilag 1**.

Det Danske Minkerhvervs bemærkninger er struktureret således:

1. Kort om den danske minkbranche
2. Følgevirkksomhederne er blevet eksproprieret og skal have fuldstændig erstatning
3. Erstatningsordningen skal omfatte alle følgevirkksomheder, der er ekstraordinært hårdt ramt
4. Reglen om medovertagelse skal ændres
5. Erstatningen skal udbetales, når den er fastsat af Erstatnings- og Taksationskommissionen
6. Afslutning
7. Bilag 1: Det Danske Minkerhvervs forslag til ændringer af bekendtgørelsen
8. Bilag 2: Eksempler på følgevirkksomhedernes omkostninger
9. Bilag 3: De få virksomheder, som på nuværende tidspunkt falder udenfor definitionen af erstatningsberettigede følgeerhverv

1. Kort om den danske minkbranche

Det havde ikke været muligt for de ca. 1.200 minkavlere at producere mink i Danmark og skabe en dansk eksportsucces uden de ca. 50 følgevirkksomheder, som har leveret alt det, der er nødvendigt for at producere mink.

For at forstå den danske minkbranche og dens succesfulde udvikling er det vigtigt at forstå "arbejdsdelingen" mellem henholdsvis minkavlerne og følgevirkksomhederne, herunder synergiene mellem dem. Helt grundlæggende kan det siges, at minkavlerne stod for selve avlsarbejdet, herunder sortering af avlsdyr, samt styring og ledelse af selve minkfarmene. Følgevirkksomhederne stod for udvikling og produktion af de

specialudviklede maskiner og udstyr, som skulle øge effektiviteten på minkfarmene og øge udbyttet af de producerede mink.

Som et eksempel kan nævnes de af følgevirksomhederne specialudviklede fodermaskiner, som over årene har øget effektiviteten på minkfarmene ved at kunne dosere foder mere præcist og ved at reducere arbejdstiden pr. fodring. Et andet eksempel er de tanemaskiner, som følgevirksomhederne har udviklet, og som over årene har forbedret strækningen af skindene med højere priser til følge. Herudover kan følgende bl.a. nævnes:

- Automatisk gylleanlæg, der reducerer miljøbelastningen.
- Vanddrikkesystemer, der sikrer rent og frostfri vand året rundt.
- Automatiske vejesystemer, der tracker vægt og aktivitet for at forudsige sygdom.
- Miljøtromleanlæg, der renser lædersiden og skindsiden.
- Skrabemaskiner, der fjerner fedtet fra lædersiden for at blødgøre skindet.

En stor del af udviklingen af minkbranchen er foretaget af følgevirksomheder, som bl.a. har leveret højteknologisk farmudstyr, som har været med til at give den danske minkbranche en konkurrencemæssig fordel og resulteret i øget vækst, dyrevelfærd, indtjening, værdiskabelse og beskæftigelse. Der har således været en symbiose/indbyrdes afhængighed mellem følgevirksomhederne og minkavlerne, som har udgjort en højt specialiseret erhvervsklynge.

Størstedelen af følgevirksomhederne har i mange år alene været beskæftiget med minkbranchen og deres produkter og ydelser er udviklet specielt til minkbranchen, hvorfor beslutningen om at aflive alle mink på de danske minkfarme har haft katastrofale økonomiske konsekvenser for følgevirksomhederne, som har mistet deres eksistensgrundlag uden varsel.

De ca. 50 følgevirksomheder har ikke fået meget offentlig omtale og opmærksomhed, men er ikke desto mindre lige så ekstraordinært hårdt ramt af nedlukningen af minkbranchen som minkavlerne.

2. Følgevirksomhederne er blevet eksproprieret og skal have fuldstændig erstatning

2.1 Bekendtgørelsen er i strid med den politiske aftale

Det er grundlæggende Det Danske Minkerhvervs opfattelse, at nedlukningen af minkbranchen er ekspropriation i forhold til de højtspecialiserede følgevirksomheder, der er dybt afhængig af minkavl for at drive virksomhed og er blevet lukket uden varsel.

Det Danske Minkerhverv mener således, at nedlukningen af minkbranchen er ekspropriation i forhold til disse følgevirksomheder bl.a. på grund af indgrebets intensitet (indgrebets økonomiske betydning):

- Alle mink på de danske minkfarme er blevet aflivet, inkl. avlsdyr.
- Hvis produktionen genoptages, hvilket fortsat er usikkert, vil det blive i et meget mindre omfang og det vil tage rigtig mange år. Man kan sige, at forbuddet i realiteten er permanent eller i hvert fald længerevarende.
- Følgevirksomhedernes kunder - de danske minkavlere - er forsvundet. Nogle få virksomheder har en mindre eksport, men dansk minkavl er rygraden og salget til udlandet er ikke rentabelt isoleret set.

- Når staten sælger de aktiver, der overtages (ca. 30.000 maskiner svarende til ca. 20 års eksport), forsvinder eksportmarkedet helt.
- På grund af den meget høje specialisering kan følgevirkningerne ikke omstille sig. Varer og tjenesteydelser er tilpasset mink og ikke kan anvendes i andre sammenhænge. Der er således ikke andre potentielle kunder end minkavlerne.
- Selvom forbuddet mod hold af mink retter sig mod fremtiden, har forbuddet reelt tilbagevirkende kraft i økonomisk henseende, idet virksomhedernes aktiver, herunder immaterielle rettigheder, varelager og udviklingsprojekter, er blevet værdiløse.
- Der har ikke været noget varsel, overgangsordning el.lign., som kunne give virksomhederne en afviklingsmulighed og have begrænset det økonomiske tab. Det er et ekstraordinært indgreb og kan ikke sidestilles med "sædvanlig samfundsudvikling".
- Følgevirkningerne er blevet påført meget betydelige økonomiske tab, og har krav på "fuldstændig erstatning".

Det er derfor helt korrekt, når der i de politiske aftaler ikke sondres mellem minkavlere og følgevirkninger – der er ingen forskelle, der har betydning for erstatningskravet, idet alle er intensivt ramt af nedlukningen af minkbranchen - de har alle mistet deres eksistensgrundlag uden varsel med store økonomiske tab til følge:

Politisk aftale af 16. november 2020:

*"På den baggrund besluttede regeringen den 3. november 2020, at alle mink på de danske minkfarme aflives (inkl. avlsdyr) af hensyn til den danske folkesundhed. Dette vil få meget store økonomiske konsekvenser for minkavlerne og de dertil knyttede følgeerhverv. I nogle tilfælde, hvor en minkvirksomhed afvikles, kan sådanne foranstaltninger have karakter af ekspropriation efter grundlovens § 73. **Uanset om det er tilfældet eller ej, er aftalepartierne enige om, at minkavlerne og de meget minkavlsafhængige følgeerhverv skal behandles, som om der er tale om ekspropriation.** I forlængelse heraf er aftalepartierne enige om, at minkavlerne skal have fuldstændig erstatning. Erstatning ydes til virksomheder som følge af beslutninger gennemført af danske myndigheder."*

Politisk aftale af 25. januar 2021:

*"På den baggrund besluttede regeringen den 3. november 2020, at alle mink på de danske minkfarme aflives af hensyn til den danske folkesundhed. Den 21. december 2020 vedtog Folketinget lovforslag L77 som etablerer et forbud mod at holde mink i Danmark til og med d. 31. december 2021. Dette vil få meget betydelige konsekvenser for minkavlerne og de dertil knyttede følgeerhverv. **Aftalepartierne er enige om, at der ydes fuldstændig erstatning til minkavlere og minkafhængige følgeerhverv uanset om der juridisk set er tale om ekspropriation efter grundlovens § 73 eller ej.**"*

Det er derfor også overraskende for Det Danske Minkerhverv at konstatere, at regeringen har udarbejdet en bekendtgørelse, der er i strid med den politiske aftale om fuldstændig erstatning til bl.a. følgevirkningerne i minkbranchen, der skal stilles som ved ekspropriation.

Det grundlæggende problem med bekendtgørelsen er, at det ikke fremgår, at følgevirkningerne "skal behandles, som om der er tale om ekspropriation" og have "fuldstændig erstatning". Dette fremgik klart af de politiske aftaler, jf. ovenfor.

Bekendtgørelsen er i strid med de politiske aftaler, fordi den, i stedet for at henvise til kravet om "fuldstændig erstatning", begrænser erstatningen til a) værdien af den del af følgevirksomhedens omsætning, der er relateret til dansk minkavl, jf. § 12, stk. 1, og b) "rimelige og dokumenterede omkostningerne til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold", jf. § 20, stk. 1. Disse to erstatningsposter dækker imidlertid ikke det økonomiske tab, som følgevirksomhederne er blevet påført som følge af nedlukningen af minkbranchen og skal have erstattet, hvis erstatningen skal være "fuldstændig" og følgevirksomhederne skal behandles som ved ekspropriation, jf. nedenfor.

I øvrigt er bekendtgørelsens § 20, stk. 1, snævrere end hjemlen i minklovens § 8d, hvoraf det blot fremgår, at *"Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om kompensation for rimelige omkostninger afholdt af minkavlere og følgeerhverv i perioden frem til fastsættelsen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, og § 8 e, stk. 1."* Det Danske Minkerhverv forstår ikke denne begrænsning, som ikke har støtte i den politiske aftale.

Bekendtgørelsen skal omformuleres, så det fremgår, at hver enkelt følgevirksomhed skal have "fuldstændig erstatning", som skal fastsættes på baggrund af en konkret og individuel vurdering af hver enkelt følgevirksomhed. Derved får følgevirksomhederne dækket det reelle økonomiske tab, der er forbundet med indgrebet og behandles, som om der er tale om ekspropriation. Alternativt efterlades følgevirksomhederne med en regning, som staten ikke dækker, hvilket ikke er i overensstemmelse med de løfter, som følgevirksomhederne har fået i de politiske aftaler.

2.2 Følgevirksomhedernes tab som følge af indgrebet

2.2.1 Indtægtsgrundlaget forsvandt med nedlukningen af minkbranchen

Da det den 4. november 2020 blev offentliggjort, at alle mink på de danske minkfarme skulle aflives, mistede følgevirksomhederne deres kunder og varelagre blev værdiløse. I modsætning til de fleste minkavlere, der havde mink fra 2020 produktionen, som de kunne pelse, eller som de kunne modtage erstatning for, så forsvandt alle følgevirksomhedernes indtægter fuldstændigt fra den ene dag til den anden. Dette skyldes, at følgevirksomhederne ikke kunne sælge deres eksisterende lager af maskiner og udstyr m.m., ligesom følgevirksomhederne heller ikke kunne modtage erstatning for de maskiner da havde produceret men ikke solgt i 2020. Tværtimod skal følgevirksomhederne nu afholde renteomkostninger til finansiering af dette varelager, som ikke kan sælges. Da følgevirksomhederne er højtspecialiserede, er der ingen omstillingsmuligheder, og følgevirksomhederne skal afvikles, når staten har overtaget minkaktiverne.

Der skal betales erstatning for virksomhedernes værdi, og der skal ved fastsættelsen af værdien tages højde for, at virksomhedsejerne mistede deres indtjening den 4. november 2020, men først får erstatningen udbetalt langt senere, hvorved situationen adskiller sig væsentligt fra almindelige virksomhedsoverdragelser eller ekspropriationer, hvor ejeren får erstatningen for virksomheden/arealet udbetalt kort tid efter, at ejeren mister rådigheden over virksomheden/arealet.

2.2.2 Nedlukningen af minkbranchen har påført følgevirksomhederne yderligere tab

Derudover har nedlukningen af minkbranchen påført følgevirksomhederne store ekstraomkostninger til bl.a. neddrogning af følgevirksomhederne og "pasning" af minkaktiverne, indtil de skal overtages af staten.

Omkostninger til neddrogning af følgevirksomheder

Minkavlerne har haft omkostninger til afviklingen af minkproduktionen, men følgevirksomhedernes omkostninger til neddrogning har været meget større bl.a. som følge af, at følgevirksomhederne har flere medarbejderforpligtelser og skal betale løn til medarbejderne i en længere opsigelsesperiode. Der har også været

omkostninger forbundet med opsigelse af abonnementer, leasingaftaler og andre længerevarende aftaleforhold.

Omkostninger forbundet med "pasning" af minkaktiverne

Følgevirksomhederne har desuden flere faste omkostninger, der skal betales, når staten skal overtage virksomheden i samme stand som den 4. november 2020, hvilket var antagelsen, indtil udkastet til bekendtgørelsen forelå. Disse faste omkostninger omfatter bl.a. omkostninger til IT, patenter og andre immaterielle aktiver, rentekomkostninger til driftslån og andre lån, der er optaget til finansiering af investeringer og drift, samt omkostninger forbundet med aftaler, som ikke kan opsiges.

Eksempler på følgevirksomhedernes omkostninger fremgår af **Bilag 2** og det skal understreges, at følgevirksomhederne naturligvis har forsøgt at begrænse omkostningerne (og derved tabet) mest muligt.

Indgrebet skete den 4. november 2020, men staten har valgt ikke at overtage følgevirksomheden den pågældende dag. I stedet har staten valgt en model, hvor følgevirksomhederne er nødsaget til at opretholde deres investeringer i minkaktiverne, indtil følgevirksomheden bliver vurderet af Erstatnings- og Taksationskommissionen, minkaktiverne bliver overtaget af staten og kreditorer kan indfries. Det er en helt urimelig situation og meget krænkende for retsfølelsen, hvis staten ikke betaler fuld erstatning for følgevirksomhedernes tab, som følger af den model, der er tilrettelagt af staten.

Hvis staten ikke ønsker at overtage minkaktiverne i tilnærmelsesvist samme stand som den 4. november 2020, har følgevirksomhederne i øvrigt brug for klar besked hurtigst muligt, således at følgevirksomhederne fx kan afvikle deres hjemmesider, stoppe med at betale patentudgifter m.v.

Det skal i øvrigt nævnes, at Det Danske Mink erhverv siden december 2020 har anmodet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om oplysning, hvordan følgevirksomhederne skal tabsbegrænse. Det Danske Mink erhverv har ikke fået svar, hvorfor følgevirksomhederne har bevaret minkaktiverne, således at de er intakte, når staten overtager dem. Det betyder fx, at følgevirksomhederne har betalt udgifter til patenter og andre immaterielle aktiver – faste omkostninger, som regeringen nu tilsyneladende ikke vil erstatte.

Det er fuldstændig urimeligt først 1 år efter nedlukningen af minkbranchen at signalere, at følgevirksomhederne kun får erstattet "rimelige omkostningerne til passiv bevarelse og nødtørftigt vedligehold", når følgevirksomhederne i perioden har haft andre uundgåelige omkostninger med henblik på at sikre de "minkaktiver", der skal overdrages til staten, og i 10 måneder har efterlyst retningslinjer for tabsbegrænsning. Hertil kommer, at der fortsat er usikkerhed omkring omfanget af de aktiver, som staten vil erstatte, og som staten dermed vil overtage, blandt andet fordi rækkevidden af muligheden for ekstension er uklar, hvilket har stor betydning, idet der kan gå lang tid fra den 4. november 2020 til omfanget af ekstension er afklaret.

Selvom følgevirksomheder eventuelt får oplyst, at det fx ikke er nødvendigt at opretholde en hjemmeside, vil følgevirksomhederne fortsat være nødsaget til at opretholde deres investeringer i minkaktiverne, indtil følgevirksomheden bliver vurderet af Erstatnings- og Taksationskommissionen, minkaktiverne bliver overtaget af staten og kreditorer kan indfries. Det er en grotesk situation, som regeringen har skabt for de berørte følgevirksomheder og der skal naturligvis betales fuldstændig erstatning.

Hertil kommer den usikkerhed, der er forbundet med, at følgevirksomheden kun får erstatning, hvis virksomhedsejeren kan dokumentere, at følgevirksomheden ikke kan omstille sig, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 2, samtidig med, at det er uklart, hvor meget staten overtager, jf. bekendtgørelsens § 13 om ekstensionen.

Det Danske Mink erhverv henviser til **Bilag 1**, hvoraf det fremgår, hvorledes bekendtgørelsen bør ændres.

2.3 Formuleringerne "fuldstændig erstatning" og "stilles som ved ekspropriation"

Alle virksomhedsejerne mistede uden varsel deres levebrød og blev efterladt i økonomisk kaos uden kunder, med værdiløse varelagre og væsentlige omkostninger til neddrosling og "pasning" af minkaktiver, indtil staten overtager dem.

Siden den katastrofale beslutning blev meddelt offentligheden den 4. november 2020, har virksomhedsejerne forsøgt at indrette sig bedst muligt og har fulgt den politiske debat nøje. Forløbet har været umenneskeligt hårdt, men virksomhedsejerne er løbende blevet betrygget af politikerne, der flere gange har gentaget, at der skal ydes "fuldstændig erstatning" til minkavlere og følgevirksomhederne, der skal "stilles som ved ekspropriation".

Grundlæggende mener Det Danske Minkerhverv som nævnt, at nedlukningen af minkbranchen er ekspropriation i forhold til de ca. 50 følgevirksomheder, der er atypisk og intensivt hårdt ramt af indgrebet, og det er vigtigt at holde fast i, at der skal betales "fuldstændig erstatning" til følgevirksomhederne, der skal "stilles som ved ekspropriation", jf. pkt. 2.1.

Begreberne "fuldstændig erstatning" og "stilles som ved ekspropriation" er afgørende, idet de betyder, at der skal betales en erstatning, der økonomisk stiller virksomhedsejeren, som vedkommende ville være stillet, hvis beslutningen om nedlukningen af minkbranchen ikke var truffet. Erstatningen skal sikre, at virksomhedsejerens formue er intakt. En ting er, at virksomhedsejeren må finde sig i at miste sin følgevirksomhed, men virksomhedsejeren er i det mindste sikret fuldstændig erstatning for sit tab.

Den "fuldstændige erstatning" skal fastsættes på baggrund af en konkret vurdering i hver enkelt sag, hvorved det er muligt at tage højde for de individuelle forhold.

Når der er tale om "almindelig ekspropriation", hvor der fx eksproprieres et areal til en motorvej, bliver der foretaget en konkret vurdering af hver enkelt sag, og lodsejeren får en "afståelseserstatning", som dækker værdien af det afståede areal, og en "ulempeerstatning", som dækker det øvrige tab, som ejeren er blevet påført (fx afgrødetab eller tab af beplantning). Dertil kommer godtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand.

Det samme skal ske i minksagerne: Der skal foretages en konkret vurdering af hver enkelt følgevirksomhed, når det skal vurderes, hvad den enkelte virksomhedsejer skal have i erstatning. Det er ikke muligt på forhånd at definere de enkelte erstatningsposter, men der skal bl.a. betales erstatning for følgevirksomhedens værdi og de omkostninger, som følgevirksomheden er blevet påført til neddrosling af følgevirksomhederne og "pasning" af minkaktiverne, indtil de skal overtages af staten, jf. ovenfor.

2.4 Ikke behov for detaljerede regler

Det skal understreges, at der ikke er behov for at udarbejde detaljerede regler for erstatningsfastsættelsen til følgevirksomhederne, ligesom dem, der er udarbejdet for minkavlerne. Det vil heller ikke være hensigtsmæssigt, idet følgevirksomhederne er meget forskellige, og det vil være en risiko for, at erstatningen ikke fastsættes korrekt. Det er også baggrunden for, at der ikke findes regler for erstatningsfastsættelsen ved "almindelig ekspropriation".

Hvis det fremgår af bekendtgørelsen, at alle minkafhængige følgeerhvervsvirksomheder har ret til fuldstændig erstatning, har virksomhederne tillid til, at Erstatnings- og Taksationskommissionen kan fastsætte erstatningen "efter dansk rets almindelige regler" på baggrund af en konkret vurdering, ligesom det sker ved "almindelig ekspropriation". Derved vil minkafhængige følgevirksomheder få erstatning for bl.a. virksomhedens

værdi, jf. pkt. 2.2.1, og de yderligere tab, som virksomhederne er blevet påført, jf. pkt. 2.2.2, hvis de almindelige erstatningsretlige betingelser er opfyldt og det sikres, at virksomhederne hverken får for meget eller for lidt i erstatning.

3. Erstatningsordningen skal omfatte alle følgevirkksomheder, der ekstraordinært hårdt ramt

Ifølge bekendtgørelsen er følgeerhverv, der ikke kan omstilles, omfattet af erstatningsordningen. Det lyder umiddelbart fornuftigt, men problemet er, at følgevirkksomheder kun er omfattet af erstatningsordningen hvis *"mindst halvdelen af omsætningen i perioden 2017-2019 (...) hidrørte fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark."*

Det Danske Minkerhverv er opmærksom på, at de erstatningsberettigede følgevirkksomheder er defineret således i den politiske aftale, og foreningen kan godt forstå, at der er behov for at afgrænse de følgevirkksomheder, der skal have erstatning. Men kravet om, at mindst halvdelen af omsætningen i perioden 2017-2019 skal hidrøre fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark, er uhensigtsmæssigt og skal suppleres med henblik på at sikre, at intensivt berørte følgevirkksomheder, der ikke opfylder omsætningskravet, kan få erstatning. Dette også henset til at flere følgevirkksomheder i årene 2017-2019 havde en ekstraordinær lav omsætning til minkavlerne grundet de kraftige konjunkturudsving som kendetegner branchen. Det Danske Minkerhverv antager, at forligspartierne muligvis ikke har været orienteret om problemstillingen og foreningen har tidligere fået oplyst, at afgrænsningen kunne genovervejes.

Konkret foreslår Det Danske Minkerhverv, at 50% omsætningsgrænsen udvides til også at omfatte den samlede gennemsnitlige indtjening, over 50 pct. af virksomhedens omkostninger, varelager eller aktiver, og at Erstatnings- og Taksationskommissionen får kompetence til at træffe afgørelse om erstatning til følgevirkksomheder, som vurderes at være intensivt berørt af beslutningen om nedlukningen af minkbranchen (Jf. **Bilag 1**). Derved kan det på baggrund af en konkret vurdering sikres, at intensivt berørte følgevirkksomheder ikke efterlades uden erstatning. Uanset hvor omhyggeligt reglerne formuleres, kan der opstå uhensigtsmæssige og uforudsete situationer, hvor de berørte skal kunne få erstatning.

Det Danske Minkerhvervs undersøgelser af minkbranchen har vist, at man ved at give Erstatnings- og Taksationskommissionen mulighed for at vurdere, om følgevirkksomheder er særlig hårdt ramt, selvom de ikke opfylder omsætningsgrænsen på 50 % i 2017-2019, kan inkludere de ganske få virksomheder, som på nuværende tidspunkt falder udenfor definitionen af erstatningsberettigede følgeerhverv, jf. **Bilag 3**.

De i bilag 3 angivne følgevirkksomheder har det til fælles, at de er blevet påført store økonomiske tab, men falder under en omsætningsgrænse på 50 pct., bl.a. fordi minkaktiviteten ikke ligger i et selskab "for sig selv". Ved alene at foretage en vurdering af hver følgevirkksomhed ud fra en omsætningsgrænse, vil man ramme skævt og tilfældigt. Det kan ikke have været forligspartiernes intention, at det skulle bero på selskabskonstruktioner/juridiske tilfældigheder, om en følgevirkksomhed får erstatning eller ej, og Det Danske Minkerhverv finder det påtrængende nødvendigt, at man sikrer, at sådanne uhensigtsmæssigheder undgås.

Det bør i øvrigt præciseres, at følgevirkksomhederne er berettiget til erstatning, selvom følgevirkksomhederne ikke har haft omsætning i 2017, 2018 og 2019, men måske kun i 2019.

4. Reglen om medovertagelse skal ændres

Det fremgår af bekendtgørelsens § 13, stk. 1, at erstatnings- og taksationskommissionen efter begæring fra følgeerhverv træffer afgørelse om kompensation for ikke-minkrelateret virksomhed, som ikke på rimelig

måde kan omstilles eller videreføres som selvstændig virksomhed som følge af den permanente nedlukning af den minkrelaterede virksomhed.

Det Danske Minkerhverv finder det hensigtsmæssigt, at bekendtgørelsen indeholder en regel om medovertagelse af virksomhed, som ikke på rimelig måde kan omstilles eller videreføres som selvstændig virksomhed, således som man kender det fra "almindelig ekspropriation", jf. ekspropriationsproceslovens § 16, stk. 1, men foreningen mener, at ordet "ikke-minkrelateret" skal slettes.

Hvis ordet "ikke-minkrelateret" slettes, vil det være muligt at medovertage både minkrelateret og ikke-minkrelateret virksomhed, som ikke kan omstilles eller videreføres. Ændringen er vigtig, da flere følgeerhvervs-virksomheder har en mindre eksport, som ikke er rentabel isoleret set, da det er dansk minkavl, der har været rygraden i virksomhederne. Når staten formentlig sælger de aktiver, der overtages (ca. 30.000 maskiner svarende til ca. 20 års eksport), forsvinder eksportmarkedet helt, og den mindre eksportdel skal derfor kunne medovertages mod betaling af fuldstændig erstatning, hvis virksomhedsejeren anmoder herom.

Det Danske Minkerhverv henviser til **Bilag 1**, hvor foreningen har to konkrete forslag til formuleringer.

5. Erstatningen skal udbetales, når den er fastsat af Erstatnings- og Taksationskommissionen

Som nævnt har alle de berørte følgevirksomheder været "sat på pause" siden 4. november 2020 og er økonomisk hårdt ramt. Virksomhedsejerne har mistet deres indtjening fra den ene dag til den anden, og den urimelig lange ventetid kan risikere at tage livet af følgevirksomhederne, inden de får erstatning.

Flere minkavlere kan sælge deres varelager og få aconto erstatning, men følgevirksomhederne får først erstatningen udbetalt, når den er "endeligt fastsat". Det fremgår ikke af bekendtgørelsen, men det følger af "almindelig ekspropriationspraksis", som Det Danske Minkerhverv antager vil finde anvendelse i minksa-gerne. Erstatningen er ifølge praksis "endeligt fastsat", når

- der er indgået forlig
- et skriftligt erstatningsforslag er tiltrådt af begge parter
- Erstatnings- og Taksationskommissionen har afsagt en kendelse, som ikke rettidigt er indbragt for Overerstatnings- og Taksationskommissionen, eller
- Overerstatnings- og Taksationskommissionen har afsagt en kendelse.

Hvis Erstatnings- og Taksationskommissionens erstatningsfastsættelse indbringes for Overerstatnings- og Taksationskommissionen (fx af staten), betyder det, at følgevirksomhederne først får erstatning, når Overerstatnings- og Taksationskommissionen har afsagt en kendelse.

Alle ved, at det vil tage flere år for Erstatnings- og Taksationskommissionen at fastsætte erstatningen til minkbranchen, og det er dybt urimeligt, hvis følgevirksomhederne skal vente endnu længere, før de får en erstatning, der gør dem i stand til at betale deres regninger og afvikle følgevirksomhederne.

I praksis vil det betyde, at følgevirksomhedernes tab på grund af ventetiden bliver større end den erstatning, der er fastsat af Erstatnings- og Taksationskommissionen.

Det er absolut nødvendigt, at det fremgår af bekendtgørelsen, at erstatningen skal udbetales straks, når den er fastsat af Erstatnings- og Taksationskommissionen.

Det Danske Minkerhverv går i øvrigt ud fra, at staten overtager minkaktiverne, når Erstatnings- og Taksationskommissionen har fastsat erstatningen, men vil gerne have dette bekræftet, da det så vidt ses ikke fremgår klart af bekendtgørelsen el.lign.

6. Afsluttende bemærkninger

Der var på et tidligt tidspunkt politisk enighed om, at man i et retssamfund som Danmark naturligvis ikke kan lukke en hel branche over natten uden varsel og påføre følgevirkksomheder store økonomiske tab uden at betale erstatning.

Hvis bekendtgørelsen udstedes i den foreliggende form, løber regeringen fra løftet om at sikre de berørte følgevirkksomheder fuldstændig erstatning og sikre dem en retsstilling som ved ekspropriation.

Det skal understreges, at det politiske løfte aldrig har omfattet "alle og enhver", der på et tidspunkt har været i berøring med minkbranchen, men alene minkbranchen bestående af a) det meget minkafhængige følgeerhverv; en mindre gruppe højt specialiserede følgevirkksomheder, som - ligesom minkavlerne – har mistet deres eksistensgrundlag uden varsel og påført store omkostninger, og b) minkavlerne.

Hvis bekendtgørelsen ikke ændres som beskrevet, er det blevet politisk acceptabelt at lukke ca. 50 følgevirkksomheder uden varsel uden at betale fuldstændig erstatning, og dette vil være i strid med grundlovens § 73 og en dybt bekymrende udvikling i et retssamfund som Danmark.

Det Danske Minkerhverv henviser i øvrigt til de høringssvar, der er indsendt af foreningens medlemmer.

Med venlig hilsen

Jens Jørgen Madsen
Det Danske Minkerhverv, Formand
Tlf: 4038 8427
Mail: jjm@hedensted-gruppen.dk

Bilag

Bilag 1: Forslag til ændringer af bekendtgørelsen

Bilag 2: Eksempler om omkostninger, som skal erstattes

Bilag 3: Eksempler på virksomheder, som ikke er omfattet af bekendtgørelsen

Bilag 1 – Forslag til ændring af bekendtgørelsen

§ 2, nr. 2, skal ændres til følgende (alternativ A) (rødt er nyt – overstreget er slettet):

”2) Følgeerhverv:

- a. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a.
- b. Udlejning af stald- og burkapacitet til minkproduktion i Danmark, eller pelserier, som betjener minkproduktion i Danmark, der har været i drift frem til den 4. november 2020.
- c. Udlejning af stald- og burkapacitet til minkproduktion i Danmark, eller pelserier, som betjener minkproduktion i Danmark, som er ophørt i perioden fra den 15. juni 2020 til den 4. november 2020.
- d. Enhver virksomhed ejet af en fysisk eller juridisk person, der har været i drift frem til den 4. november 2020, og hvor mindst halvdelen af ~~den samlede gennemsnitlige omsætning~~, *indtjening eller over 50 pct. af virksomhedens omkostninger, varelager eller aktiver* i perioden 2017-2019 eller hertil svarende forskudte regnskabsår hidrørte fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark.
- e. Enhver virksomhed ejet af en fysisk eller juridisk person, som er ophørt i perioden fra den 15. juni 2020 til den 4. november 2020, og hvor mindst halvdelen af ~~den samlede gennemsnitlige omsætning~~, *indtjening eller over 50 pct. af virksomhedens omkostninger, varelager eller aktiver* i perioden 2017-2019 eller hertil svarende forskudte regnskabsår hidrørte fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark.”

Eller følgende (alternativ B) (rødt er nyt – overstreget er slettet):

”2) Følgeerhverv:

- a. Dansk Pelsdyravlerforening a.m.b.a.
- b. Udlejning af stald- og burkapacitet til minkproduktion i Danmark, eller pelserier, som betjener minkproduktion i Danmark, der har været i drift frem til den 4. november 2020.
- c. Udlejning af stald- og burkapacitet til minkproduktion i Danmark, eller pelserier, som betjener minkproduktion i Danmark, som er ophørt i perioden fra den 15. juni 2020 til den 4. november 2020.
- d. Enhver virksomhed ejet af en fysisk eller juridisk person, der har været i drift frem til den 4. november 2020, og hvor mindst halvdelen af omsætningen i perioden 2017-2019 eller hertil svarende forskudte regnskabsår hidrørte fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark *eller hvor det vurderes, at virksomheden i øvrigt er intensivt berørt.*
- e. Enhver virksomhed ejet af en fysisk eller juridisk person, som er ophørt i perioden fra den 15. juni 2020 til den 4. november 2020, og hvor mindst halvdelen af omsætningen i perioden 2017-2019 eller hertil svarende forskudte regnskabsår hidrørte fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark *eller hvor det vurderes, at virksomheden i øvrigt er intensivt berørt.*”

Kapitel 5 ændres til følgende (alternativ A) (rødt er nyt):

”Kapitel 5

Erstatning til følgeerhverv

§ 11. Lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink har haft betydelige konsekvenser for følgeerhvervet, som har ret til fuldstændig erstatning, uanset om der juridisk set er tale om ekspropriation efter grundlovens § 73 eller ej.

Stk. 2. Følgeerhverv har ret til fuldstændig erstatning, jf. stk. 1, hvis virksomhedens produktion ikke umiddelbart kan omlægges til anden aktivitet.

Stk. 3. Ved vurderingen af, om produktionen kan omlægges til anden aktivitet, jf. stk. 2, vil erstatnings- og taksationskommissionen bl.a. skulle vurdere om omstilling er mulig, hvad omkostningerne er ved en omstilling, og om dette står i et rimeligt forhold til indtjeningspotentialet ved en ny type aktivitet.

§ 12. Fuldstændig erstatning i henhold til § 11, herunder erstatning for værdien af virksomheden, opgøres efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning.

§ 13. Medfører afståelse af en del af en virksomhed, at den tilbageblivende del af virksomheden bliver så lille eller således beskaffen, at den ikke hensigtsmæssigt kan bevares som selvstændig virksomhed eller udnyttes på rimelig måde, kan ejeren fordre, at hele virksomheden overtages, jf. princippet i § 16, stk. 1, i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 2. Erstatningen for den del af virksomheden, der overtages i henhold til stk. 1, opgøres efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning.”

Øvrige kommentarer/konsekvensrettelser i relation til følgeerhverv, hvis alternativ A vælges:

Generelt	”Kompensation” skal generelt erstattes med ”erstatning”.
§ 20	Slet ”eller følgeerhvervets”, således at bestemmelsen alene vedrører minkvirksomheder. Følgeerhvervet tildeles erstatning på baggrund af §§ 11-13.

Eller følgende (alternativ B) (rødt er nyt – overstreget er slettet):

”Kapitel 5

Erstatning ~~Kompensation~~ til følgeerhverv

*§ 11. Følgeerhverv kan modtage **fuldstændig erstatning** ~~kompensation~~, som skal opgøres efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning.*

Stk. 2. Såfremt der påføres følgeerhverv økonomisk tab som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink, jf. § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, som ikke er omfattet af §§ 12, 13 og 20 fastsætter erstatnings- og taksationskommissionen særskilt erstatning herfor.

Stk. 3. Følgeerhvervet modtager fuldstændig erstatning, jf. stk. 1, ~~efter denne bekendtgørelses §§ 11-12~~ ved indgivelse af ansøgning til erstatnings- og taksationskommissionen nedsat efter § 3, stk. 4, i bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning ~~og kompensation~~ til minkvirksomheder og visse følgeerhverv inden den [3 måneders ansøgningsfrist].

*§ 12. Følgeerhverv modtager efter ansøgning ved permanent nedlukning af minkrelateret virksomhed **fuldstændig erstatning** ~~kompensation~~ for værdien af den minkrelaterede virksomhed på tidspunktet ~~for~~ nedslagningen af mink som følge af COVID-19 i Danmark i 2020, som ikke umiddelbart kan omstilles til anden **lige så rentabel aktivitet** ~~virksomhed~~, efter værdien opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning for den del af virksomhedens **indtjening** ~~omsætning~~, som er relateret til ~~dansk~~ minkavl.*

*Stk. 2. Følgeerhverv skal ved ansøgning om **erstatning** ~~kompensation~~ efter stk. 1 redegøre for, at den minkrelaterede virksomhed ikke umiddelbart kan omstilles til anden **lige så rentabel** aktivitet.*

*Stk. 3. Ved vurderingen af, om produktionen umiddelbart kan omstilles til anden **lige så rentabel** aktivitet, vil erstatnings- og taksationskommissionen **bl.a.** skulle vurdere omkostningerne ved en omstilling, og om disse står i et rimeligt forhold til indtjeningspotentialet ved en ny type aktivitet.*

*§ 13. Erstatnings- og taksationskommissionen træffer efter begæring fra følgeerhverv afgørelse om **fuldstændig erstatning** ~~kompensation~~ for ~~ikke minkrelateret~~ virksomhed, som ikke ~~på rimelig måde~~ **umiddelbart** kan omstilles **til anden lige så rentabel aktivitet** eller videreføres som selvstændig virksomhed, som følge af den permanente nedlukning af den minkrelaterede virksomhed opgjort efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning.*

*Stk. 2. Følgeerhverv skal ved begæring om erstatning ~~kompensation~~ efter stk. 1 redegøre for, at ~~den for ikke minkrelateret~~ virksomhed **en** ikke ~~på rimelig måde~~ **umiddelbart** kan omstilles eller videreføres som selvstændig virksomhed.”*

Øvrige kommentarer/konsekvensrettelser i relation til følgeerhverv, hvis alternativ B vælges:

Bilag 1	Bilaget passer alene til minkavlerne, og der skal udarbejdes et bilag, der passer til følgeerhvervet, jf. nedenfor.
Generelt	"Kompensation" skal generelt erstattes med "erstatning".

"Bilag 2 til bekendtgørelsen

Omkostninger til bevarelse og vedligehold – følgeerhverv

Vedligeholdelsesudgifter

1) Vedligehold af inventar, biler og maskiner: Dækkes med henblik på at opretholde funktionaliteten på materiellet. Anden vedligeholdelse dækkes ikke. Dette kan omfatte minimumsansættelser.

2) Vedligehold af bygninger, herunder facader: Dækkes med henblik på at opretholde brugbarheden af bygningerne, således at de kan sælges som indflytningsklar af staten, herunder udførelse af tekniske og administrative aktiviteter, så bygningerne fremstår i en tilfredsstillende stand. Herudover omfatter dette også rimelige omkostninger til udvendig vedligeholdelse, så bygningen fremstår på samme måde som andre bygninger i lokalområdet, og for at undgå at tiltrække rotter og andre skadedyr, herunder omkostninger til fjernelse af graffiti. Dette kan omfatte minimumsansættelser.

3) Rengøring og skadedyrsbekæmpelse: Lovpligtige udgifter til skadedyrsbekæmpelse dækkes. Yderligere omkostninger, herunder til minimumsrengøring, dækkes alene, hvis de er konkret nødvendige.

Lovpligtige udgifter for at kunne besidde aktiverne

4) Forsikring af bygninger og driftsmidler:

- a) Forsikringer for bygninger, f.eks. brand og stormskade på bygninger og tyveri af inventar. Endvidere dækkes drift af sikringsanlæg.
- b) Forsikringer for løsørestande dækker lovpligtige forsikringer, dog kun for den andel af forsikringen, der vedrører den erstatningsberettigede aktivitet. Hertil kommer typiske forsikringer, som ikke er lovpligtige, fx kaskoforsikring af bil, samt kontraktbestemte forsikringer.

5) Skatter og afgifter: Skatter og afgifter, der er nødvendige for at besidde aktiverne kompenseres, herunder f.eks. ejerafgifter på biler. Jordskatter dækkes ikke, hvis jorden ikke overtages.

6) Renteomkostninger til realkreditlån og lån, som er optaget til finansiering af aktiver, som staten overtager: Der kompenseres for renteomkostninger på lån optaget frem til ikraft-

trædelse af denne bekendtgørelse vedrørende aktiver, som overtages af staten. Øvrige renteomkostninger dækkes kun, hvis der er optaget lån specifikt til et aktiv, der overtages af staten (kræver specifik låneaftale).

Nødvendige driftsudgifter

7) Nødvendige forbrugsudgifter til el, varme og vand samt pasning af brændselsanlæg:

Dækkes så driftsmidler, f.eks. maskiner mv., kan bevare funktionaliteten. Der dækkes ikke forbrugsudgifter til tomme bygninger, der skal nedrives.

8) Ydelse for lejede bygninger: Disse omkostninger efter opsigelsesperioden (omkostningerne i opsigelsesperioden dækkes jf. nedenfor), dækkes såfremt de er påkrævede for at sikre, at virksomhedens erstatningsberettigede aktiver kan bevare funktionaliteten.

9) Regnskab, bogføring, revision, telefoni og IT: Lovpligtige omkostninger dækkes. Øvrige omkostninger herunder til administration m.m. dækkes i det omfang de er nødvendige frem til statens overtagelse af aktiverne, fx for at bevare selve virksomhedens funktionalitet, eller for at kunne håndtere fx debitorer (minkavlere). Dette kan omfatte minimumsansættelser.

10) Patenter og andre immaterielle aktiver: Der dækkes omkostninger, som er nødvendige for at sikre, at de patenter og immaterielle aktiver, som staten skal overtage, bevares.

11) Renteomkostninger til driftslån og andre lån, der er optaget til finansiering af den drift, som de aktiver staten overtager, vedrører: Der kompenseres for renter på driftslån, kassekredit m.m. i relation til de aktiver, som staten skal overtage, herunder finansiering af varelager.

Øvrige udgifter

12) Uundgåelige omkostninger relateret til neddrøsling af virksomheden, fx:

- a) Lønomsstninger i opsigelsesperioden
- b) Leje i opsigelsesperioden
- c) Abonnementer på fx software og telefoni samt medlemskaber, som ikke straks kan opsiges.
- d) Leasingaftaler IT-aftaler som ikke straks kan opsiges
- e) Allerede forpligtigelser og indgåede aftaler, som ikke kan annulleres eller kun kan annulleres ved betaling af erstatning

13) Ekstraomkostninger til neddrøsling af virksomheden

- a) Ekstraomkostninger afholdt for at kunne neddrøslle virksomheden. Dette omfatter fx omkostninger til opsigelse af leasing aftaler samt andre længerevarende aftaleforhold. Dvs. omkostninger som virksomheden ikke ville have haft, hvis driften var fortsat.

14) Øvrige udgifter til bevarelse af de aktiver, som staten skal overtage, eller som er påført virksomhed som følge af nedlukning af virksomheden, herunder omkostninger til nedlukning af virksomheden efter udbetaling af erstatning.”

Bilag 2 – Eksempler på omkostninger, der skal erstattes (omkostninger er identisk med forslag i bilag 1)

Vedligeholdelsesudgifter

1. Vedligehold af inventar, biler og maskiner: Dækkes med henblik på at opretholde funktionaliteten på materiellet. Anden vedligeholdelse dækkes ikke. Dette kan omfatte minimumsansættelser.
2. Vedligehold af bygninger, herunder facader: Dækkes med henblik på at opretholde brugbarheden af bygningerne, således at de kan sælges som indflytningsklar af staten, herunder udførelse af tekniske og administrative aktiviteter, så bygningerne fremstår i en tilfredsstillende stand. Herudover omfatter dette også rimelige omkostninger til udvendig vedligeholdelse, så bygningen fremstår på samme måde som andre bygninger i lokalområdet, og for at undgå at tiltrække rotter og andre skadedyr, herunder omkostninger til fjernelse af graffiti. Dette kan omfatte minimumsansættelser.
3. Rengøring og skadedyrsbekæmpelse: Lovpligtige udgifter til skadedyrsbekæmpelse dækkes. Yderligere omkostninger, herunder til minimumsrengøring, dækkes alene, hvis de er konkret nødvendige.

Lovpligtige udgifter for at kunne besidde aktiverne

4. Forsikring af bygninger og driftsmidler: Forsikringer for bygninger, f.eks. brand og stormskade på bygninger og tyveri af inventar. Endvidere dækkes drift af sikringsanlæg. Forsikringer for løsøre- genstande dækker lovpligtige forsikringer, dog kun for den andel af forsikringen, der vedrører den erstatningsberettigede aktivitet. Hertil kommer typiske forsikringer, som ikke er lovpligtige, fx kasko- forsikring af bil, samt kontraktbestemte forsikringer.
5. Skatter og afgifter: Skatter og afgifter, der er nødvendige for at besidde aktiverne kompenseres, herunder f.eks. ejeravgifter på biler. Jordskatter dækkes ikke, hvis jorden ikke overtages.
6. Renteomkostninger til realkreditlån og lån, som er optaget til finansiering af aktiver, som staten overtager: Der kompenseres for renteomkostninger på lån optaget frem til ikrafttrædelse af denne bekendtgørelse vedrørende aktiver, som overtages af staten. Øvrige renteomkostninger dækkes kun, hvis der er optaget lån specifikt til et aktiv, der overtages af staten (kræver specifik låneaftale).

Nødvendige driftsudgifter

7. Nødvendige forbrugsudgifter til el, varme og vand samt pasning af brændselsanlæg: Dækkes så driftsmidler, f.eks. maskiner mv., kan bevare funktionaliteten. Der dækkes ikke forbrugsudgifter til tomme bygninger, der skal nedrives.
8. Ydelse for lejede bygninger: Disse omkostninger efter opsigelsesperioden (omkostningerne i opsigelsesperioden dækkes jf. nedenfor), dækkes såfremt de er påkrævede for at sikre, at virksomhedens erstatningsberettigede aktiver kan bevare funktionaliteten.
9. Regnskab, bogføring, revision, telefoni og IT: Lovpligtige omkostninger dækkes. Øvrige omkostninger herunder til administration m.m. dækkes i det omfang de er nødvendige frem til statens overtagelse af aktiverne, fx for at bevare selve virksomhedens funktionalitet, eller for at kunne håndtere fx debitorer (minkavlere). Dette kan omfatte minimumsansættelser.
10. Patenter og andre immaterielle aktiver: Der dækkes omkostninger, som er nødvendige for at sikre, at de patenter og immaterielle aktiver, som staten skal overtage, bevares.

11. Renteomkostninger til driftslån og andre lån, der er optaget til finansiering af den drift, som de aktiver staten overtager, vedrører: Der kompenseres for renter på driftslån, kassekredit m.m. i relation til de aktiver, som staten skal overtage, herunder finansiering af varelager.

Øvrige udgifter

12. Uundgåelige omkostninger relateret til neddrøst af virksomheden, fx:
 - a. Lønomsomstninger i opsigelsesperioden
 - b. Leje i opsigelsesperioden
 - c. Abonnementer på fx software og telefoni samt medlemskaber, som ikke straks kan opsiges.
 - d. Leasingaftaler IT-aftaler som ikke straks kan opsiges
 - e. Allerede forpligtigelser og indgåede aftaler, som ikke kan annulleres eller kun kan annulleres ved betaling af erstatning
13. Ekstraomsomstninger til neddrøst af virksomheden
 - a. Ekstraomsomstninger afholdt for at kunne neddrøst virksomheden. Dette omfatter fx omsomstninger til opsigelse af leasing aftaler samt andre længerevarende aftaleforhold. Dvs. omsomstninger som virksomheden ikke ville have haft, hvis driften var fortsat.
14. Øvrige udgifter til bevarelse af de aktiver, som staten skal overtage, eller som er påført virksomhed som følge af nedlukning af virksomheden, herunder omsomstninger til nedlukning af virksomheden efter udbetaling af erstatning.

Bilag 3 - Eksempler på minkafhængige følgeerhvervsvirksomheder, der ikke er omfattet af definitionen

Det Danske Minkerhvervs undersøgelser af minkbranchen har vist, at følgende virksomheder ikke er omfattet af definitionen på følgeerhverv i bekendtgørelsesudkastets § 2, nr. 1, selvom virksomhederne *"i det væsentlige er afhængige af minkavl for at kunne drive virksomhed"* og beslutningen om nedlukningen af minkbranchen har efterladt dem med store tab:

2M-Group A/S

2M-Group A/S (CVR-nr. 26014409) har siden 1995 specialiseret sig i at udvikle og producere udstyr til minkbranchen som fx fodersiloer, aflivningsvogne, elektriske og manuelle flyttevogne, foderpumper (herunder bl.a. en ny 2020-model) og diverse hjælpemidler til minkavlere.

Af virksomhedens salg til minkavlere består 90 % af egenudviklede produkter (flere hundrede), og virksomheden investerer dermed løbende i nye produkter, som skal generere indtjening i fremtiden. 2M-Group har udviklet nye produkter helt frem til nedlukningen af minkbranchen, og i 2020 opskalerede 2M-Group udviklingen af et af produkterne i forventning om snarlig højere minkskindpriser. Omkostningerne til udvikling af disse produkter er taget over resultatopgørelsen, og de er dermed ikke aktiveret på balancen.

2M-Group sælger ikke typiske forbrugsvarer til minkavlerne, hvorfor 2M-Group påvirkes kraftigt af udviklingen i konjunkturerne.

Salg til minkavlere udgør grundlaget for virksomheden og er virksomhedens kerneaktivitet. For nogle år tilbage, besluttede 2M-Group at påbegynde salg til industrien (metallforarbejdning) for at have "to ben at stå på". Denne forretningsudvikling lykkedes, og omsætningen til industrien har været voksende siden. Konsekvensen er imidlertid, på grund af fald i salget til minkavlerne, at salg til danske minkavlere fra 2017/2018 ikke længere stod for over 50 % af den samlede omsætning i selskabet.

Virksomhedens omsætning til den danske minkbranche i perioden 2017-2019 udgør ca. 25-30 %, men det skyldes netop, at disse år var dårlige år for minkbranchen. Faldet i indtjeningen bliver imidlertid væsentligt større end 30 % (omkring 50 %), eftersom dækningsbidraget er større på salg af egenudviklede produkter end på salg af standardydelser til industrien, samtidigt med at de faste omkostninger er uforandrede. Hertil kommer, at 2M-Group også mister en stor del af sin egenkapital, eftersom lageret af varer til minkavlerne bliver værdiløst (ca. 2,5 mio. kr.), hvilket svarer til ca. 50 % af egenkapitalen. Det er åbenbart, at 2M-Group er væsentligt påvirket af nedlukningen af minkbranchen, og at 2M-Group dermed også er væsentligt afhængig af salg til minkavlere.

Virksomheden har mistet sin minkrelaterede indtjening, det minkrelaterede varelager, og øvrige aktiver er blevet værdiløse, og virksomheden falder alene udenfor erstatningsordningen, fordi "minkaktiviteten" ligger i et selskab sammen med andre aktiviteter – en "juridisk tilfældighed". Ud fra en samlet vurdering, som ikke er snævert begrænset til faldet i omsætningen, er 2M-Group imidlertid væsentligt afhængig af salg til minkavlere i Danmark.

Special-Butikken Holstebro A/S og Special-Butikken Himmerland A/S

Special-Butikken Holstebro A/S (CVR-nr. 415799420) og Special-Butikken Himmerland A/S (CVR-nr. 28865139) er handelsvirksomheder med et bredt varesortiment, og med stor fokus på salg til danske minkavlere.

Special-Butikken Holstebro A/S har solgt til minkavlere i 36 år, og dermed opbygget indgående kendskab til minkavlernes behov. Normalt udgør 30-40 % af omsætningen salg til minkavlere, og minkbranchen er et fokusområde, men i dårlige år som 2017-2019 er denne andel nede på ca. 25 %. Special-Butikken Holstebro A/S har foretaget store investeringer i opbygningen af et omfattende varelager for at sikre leveringssikkerhed, hurtigt levering og god service. Herudover har virksomheden tillige investeret i udviklingen af egenproduktion af minkartikler. Virksomheden har tre produkter, som de selv producerer. Udover faldet i omsætningen på mellem 25 % og 40 %, så medfører nedlukningen af minkbranchen i Danmark endvidere, at varelageret med minkartikler på ca. 4 mio. kr. bliver værdiløst, hvilket svarer til ca. 40 % af egenkapitalen. Samlet set er virksomheden dermed væsentligt afhængig af salg til minkavlere.

Special-Butikken Himmerland A/S har ligeledes solgt til minkavlere i mange år, og dermed også et stort kendskab til minkavlernes behov, og personalet er uddannet med speciale inden for minkbranchen. Konkret har Special-Butikken Himmerland A/S opbygget en specialafdeling (shop-in-shop) for salg af primært forbrugsartikler til den danske minkindustri. Minkafdelingen udgør 350 m² af Special-Butikkens lokaler på Himmerlandsgade 139 i Aars. Dertil kommer, at den minkrelaterede del af virksomhedens fjernlager optager 500 m². Der er således tale om et omfattende, fuldt sortimentsvarelager med minkartikler. Dette varelager har i sig selv en værdi på ca. 2,8 mio. kr., som nu er værdiløst.

Virksomhedens omsætning relateret til minkbranchen udgjorde ca. 40 % af virksomhedens totalomsætning i perioden 2017-2019, hvis der bortses fra den del af omsætningen, der var relateret til distribution (ikke salg) af industrigas og gasudstyr. Hvis denne omsætning medtages, falder de ca. 40 % til ca. 35 %. Hertil kommer, at effekten på indtjeningen er større end de 35 % til 40 %. Endeligt udgør nedskrivningen på varelageret på 2,8 mio. kr. ca. 40 % af egenkapitalen. Samlet set er virksomheden dermed væsentligt afhængig af salg til minkavlere.

Virksomhederne har mistet deres minkrelaterede indtjening, det minkrelaterede varelager, og øvrige aktiver er blevet værdiløse, og virksomhederne falder alene udenfor erstatningsordningen, fordi "minkaktiviteten" ligger i et selskab sammen med andre aktiviteter – en "juridisk tilfældighed". Ud fra en samlet vurdering, som ikke er snævert begrænset til faldet i omsætningen, er disse virksomheder imidlertid væsentligt afhængige af salg til minkavlere i Danmark.

Danfond Gruppen

Danfond Gruppen består af Danfond A/S (CVR-nr. 26258294), og søsterselskaberne Hanstholm Indfrysning A/S (CVR-nr. 19987876) og Corbio ApS (CVR-nr. 37663131). De tre selskaber udgjorde et koncept inden for minkindustrien, hvor Danfond A/S udvalgte, udviklede, finansierede, kvalitetssikrede, købte og solgte råvarer til minkfodercentralerne og stod for tilhørende logistik. Hanstholm Indfrysning A/S stod for at modtage varer fra underleverandører og indfryse disse, indtil minkfodercentralerne fik brug for dem. Det tredje led i konceptet bestod i, at Corbio ApS indsamlede minkkroppe og skrabefedt til bioenergi og destruktion.

Danfond A/S beskæftiger sig primært med sourcing af kødråvarer til videre forarbejdning i levnedsmiddelinindustrien og animalske biprodukter til pelsdyrfoder (herunder minkfoder), petfood, compound feed mv.

I perioden 2017-2019 udgjorde lidt under halvdelen af Danfond A/S' omsætning minkrelateret handel, mens størstedelen af virksomhedens indtjening hidrørte fra minkrelateret handel. Størstedelen af virksomhedens omsætning stammer derimod fra handel med andre fødevarer, der har en meget højere kilopris, hvilket resulterede i en højere omsætning, men på grund af konkurrenceforholdene udgjorde en mindre del af virksomhedens indtjening. I denne situation er det åbenbart, at tabet af størstedelen af indtjeningen har en større betydning end tabet af omsætningen, samt at virksomheden selvfølgelig er væsentligt afhængig af salg til minkbranchen, når virksomheden mister mere end halvdelen af indtjeningen.

Danfond A/S' omsætning relateret til den danske minkbranche udgjorde ca. 45 % af virksomhedens totalomsætning i 2017-2019, mens over 50 % af indtjeningen hidrørte fra de minkrelaterede aktiviteter. Ca. 75 % af virksomhedens omsætning i kilo hidrørte fra salg til den danske minkbranche, hvorved også ca. 75 % af virksomheden aktiver var relateret til salg til den danske minkbranche. Samlet set udgjorde salg til minkbranchen i Danmark dermed en væsentlig del af Danfond A/S' virksomhed. Med bortfaldet af den danske minkbranche bortfaldt forretningsområdet med salget af den pågældende type varer.

Danfond A/S skal endvidere ses i sammenhæng med søsterselskabet Hanstholm Indfrysning A/S, idet disse to selskaber ved et salg af de minkrelaterede aktiviteter ville være blevet handlet samlet. Dette skyldes, at Hanstholm Indfrysning A/S beskæftigede sig med indfrysning af råvarer og opbevaring heraf, indtil kunderne, bl.a. minkfodercentralerne, skulle bruge de indefrosne råvarer. I praksis foregik det sådan, at virksomheden modtog råvarer til indfrysning fra underleverandører, indfrøs disse og herefter solgte varerne, når minkfodercentralerne havde brug for dem. Denne aktivitet svarer til det, som de store minkfodercentraler udførte i relation til opbevaring og indefrysning af råvarer. Hanstholm Indfrysning A/S fungerede samtidig som en buffer i relation til de større minkfodercentraler. En sådan fordeling af opgaverne mellem selskaberne i en koncern understreger behovet for, at erstatnings- og taksationskommissionen gives et vist skøn.

Konklusion: Virksomheden har mistet sin minkrelaterede indtjening, som udgjorde kerneaktiviteten, og virksomheden falder alene udenfor erstatningsordningen, fordi "minkaktiviteten" ligger i et selskab sammen med andre aktiviteter – en "juridisk tilfældighed". Ud fra en samlet vurdering, som ikke er snævert begrænset til faldet i omsætningen, er denne virksomhed imidlertid væsentligt afhængig af salg til minkavlere i Danmark.